

ע"פ 28555/04/16 - ראובן פנחס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 28555-04-16 פנחס נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת רונית בש
מערערים	ראובן פנחס
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

פסק דין

1. הערעור בתיק זה הופנה תחילה כלפי הכרעת הדין מיום 16.2.15 ולחילופין כלפי גזר הדין מיום 7.3.16 (להלן: הכרעת הדין ו- גזר הדין, בהתאמה) שניתנו ע"י בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (סגן הנשיא, כב' השופט אביהו גופמן) (להלן: בית משפט קמא) בתיק פל"א 722-04-12. בתיק הנ"ל הורשע המערער, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע העבירות, כדלקמן: עבירה של נהיגה בקלות ראש, עבירה לפי סעיף 62(2) וסעיף 38 (2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: פקודת התעבורה), עבירה של נהיגה בשכרות, עבירה לפי סעיף 62(3) וסעיף 39 א ביחד עם סעיף 64 ב(א) לפקודת התעבורה ותקנות 169 א ו169 ב(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה), עבירה של סטייה מנתיב נסיעה, עבירה לפי תקנה 40(א) לתקנות התעבורה, עבירה של חוסר שליטה ברכב, עבירה לפי תקנה 26(4) לתקנות התעבורה ועבירה של התנהגות שגרמה נזק לרכוש, עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה. במסגרת גזר הדין השית בית משפט קמא על המערער את העונשים הבאים: מאסר בפועל לתקופה של שישה חודשים מאחורי סורג ובריח, מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, קנס כספי בסך 2000 ₪, פסילה בפועל למשך 30 חודש, בניכוי פסילה מנהלית וכן פסילה על תנאי לתקופה של 8 חודשים למשך 3 שנים. בדיון בפניי שהתקיים ביום 23.6.16 חזר בו המערער מערעורו על הכרעת הדין ולפיכך הריני לדחות את הערעור ככל שהוא מופנה כלפי הכרעת הדין. הערעור מופנה כעת כלפי רכיב המאסר בפועל שהושת, כאמור, על המערער בגזר הדין.

כתב האישום

2. בעובדות כתב האישום שהוגש בתיק הנ"ל נגד המערער נטען, כדלקמן: ביום 2.3.12 נהג המערער ברכב "רנו" (להלן: הרכב) ברח' בן צבי בחדרה לכיוון מושב אליכין, כיוון דרום. במהלך נהיגתו איבד המערער שליטה על רכבו, סטה ימינה וירד לשטח חקלאי הנמוך מהכביש ב- 1.5 מטרים. בבדיקת דם שנערכה למערער נמצאה רמת אלכוהול של 202 מ"ג, העולה על המידה הקבועה בחוק. בנסיבות אלו נהג המערער ברכב בהיותו שיכור.

גזר הדין

3. בית משפט קמא ציין בגזר הדין, כי העבירה של נהיגה בשכרות היא מהחמורות בעבירות התעבורה ולא בכדי נקבע בגינה עונש פסילת מינימום. בית משפט קמא קבע, כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשע המערער נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד פסילה לתקופה ממושכת. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הוטעם כי כמות האלכוהול שנמצא בגופו של המערער (202 מ"ג) הינה פי 4 מהמותר בחוק. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציין בית משפט קמא בגזר הדין, כי המערער נוהג 27 שנה וכי לחובתו 31 הרשעות תעבורה קודמות, בין היתר, בעבירה של סירוב להיבדק ובעבירה של נהיגה בזמן פסילה. לאחר ששמע את טיעוני הצדדים, גזר בית משפט קמא על המערער את העונשים המפורטים לעיל.

הערעור

4. נטען על ידי המערער, כי לאחר הכרעת הדין, החליט בית משפט קמא, מיוזמתו, להפנות את המערער לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות, דבר אשר לטענת המערער יצר בקרבו ציפייה כי אם יושת עליו עונש מאסר, אזי הוא ירוצה בעבודות שירות.

5. המערער מדגיש, כי מעולם לא ריצה עונש של מאסר ומוסיף וטוען, כי הוא מחזיק ברישיון נהיגה משנת 1988, ולפיכך לדידו, 31 הרשעות קודמות אינן מצביעות על עבר תעבורתי מכביד. המערער מוסיף וטוען, כי בית משפט קמא לא התחשב בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ובעובדה שלחובתו לא נרשמו, לאחר האירוע, במהלך ארבע שנים, עבירות תעבורה נוספות. עוד נטען, כי לפני מספר שנים מצבו הכלכלי והמשפחתי של המערער התדרדר, נוכח הליך של גירושין בו היה שרוי, אף כי בעת האחרונה חל שיפור במצבו הכלכלי של המערער ובכלל.

6. לפיכך, עותר המערער, כאמור, כי עונש המאסר בפועל שהושת עליו ירוצה על ידו בדרך של עבודות שירות.

טיעוני ב"כ הצדדים בדיון

7. בדיון בפניי שב וטען ב"כ המערער, כי המערער נשלח על ידי בית משפט קמא לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות, מיוזמתו של בית המשפט, וכי חוות הדעת הנ"ל ממליצה בדבר ריצוי עבודות שירות על ידי המערער. עוד נטען, כי המערער לא ריצה מעולם מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, וכי שליחתו למאסר של ממש תהרוס את חייו. הוטעם כי המערער חווה תקופה קשה בשנים האחרונות, נוכח גירושיו מאשתו ונוכח מצבו הכלכלי, וכי המערער השתקם בעזרת חברים ובני משפחה. נטען על ידי ב"כ המערער, כי חלפה תקופה ארוכה של יותר מארבע שנים מאז ביצוע העבירות, וכי במהלך תקופה זו לא נרשמה לחובת המערער אף עבירת תעבורה, דבר המלמד כי זה בחר לשנות את אורח חייו. ב"כ המערער הדגיש את תקופת הפסילה בפועל הממושכת שהושתה על המערער, תוך שטען כי ממדובר

בעונש משמעותי ומרתיע.

לפיכך, ונוכח הציפייה שנוצרה אצל המערער עת שנשלח כאמור על ידי בית משפט קמא לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות, עתר ב"כ המערער כי עונש המאסר בפועל שהושת בגזר דין על המערער ירוצה בדרך של עבודות שירות.

8. מנגד, ביקש ב"כ המשיבה לדחות את הערעור, תוך שהדגיש את חומרת העבירה על רקע כמות האלכוהול הגבוהה שנמצאה בגופו של המערער. עוד ציין ב"כ המשיבה את העבירה הנוספת בה הורשע המערער וטען בנקודה זו, כי שכרותו של המערער הובילה להתרחשות התאונה העצמית, וכי בנקל יכול היה המערער לסטות לכיוון הנגדי, דבר שיכל להסתיים בכי רע.

ב"כ המשיבה ציין את עברו התעבורתי המכביד של המערער, כמו גם את עברו הפלילי הכולל בחובו הרשעות קודמות בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים. עוד ציין ב"כ המשיבה, כי המערער לא נטל אחריות למעשיו וכי העבירות שבפנינו בוצעו עת שהיה תלוי ועומד נגד המערער הליך פלילי בגין עבירה דומה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול.

ב"כ המשיבה טען, כי בית משפט קמא שלח את המערער לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות, אולם לאחר מכן השתכנע מטיעוני ב"כ המאשימה לעונש, כי יש מקום להשית על הנאשם מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

לפיכך, ביקש ב"כ המשיבה לדחות את הערעור ולהותיר את גזר הדין על כנו.

דין והכרעה

9. אין צורך להכביר במילים באשר למסוכנות הטמונה בביצוע העבירה של נהיגה בשכרות הן כלפי הנהג עצמו והן כלפי כלל המשתמשים בדרך.

להמחשת האמור לעיל יפים דבריו הבאים של בית המשפט העליון, אשר נקבעו ברע"פ 7042/13 נעים סולטאן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.12.2013):

"נהיגה בשכרות הינה אחת מן הסיבות המרכזיות לגרימתן של תאונות דרכים, דבר המסכן את שלום הציבור ופוגע בביטחונו. אשר על כן, מדיניות הענישה בעבירות אלה, מחייבת את בית המשפט לנהוג ביד קשה בנהגים שיכורים- תהא רמת האלכוהול בדמם, אשר תהא" (ראו: רע"פ 2829/13 מור מוריאל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.4.2013); וכן: רע"פ 7002/13 פשקוב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (8.12.2013); רע"פ 5314/13 בלוח נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (3.10.2013)).

10. ומהתם להכא: במקרה דנן הורשע, כאמור, המערער בביצוע עבירות, כאמור לעיל, הכוללות בחובן עבירה של נהיגה שכרות, אשר הובילה לתאונת דרכים, שנגרמה מפאת איבוד שליטת המערער ברכב וסטייתו ימנה מהכביש. בנקודה זו יוטעם, כי צדק ב"כ המשיבה בטיעונו בפניי לפיו יכול היה הארוע שבפנינו להסתיים חלילה באורח חמור יותר, מה גם שבדמו של המערער נמצאה כאמור כמות של אלכוהול הגדולה פי 4 מהכמות המותרת עפ"י דין. לאמור לעיל יש להוסיף, לחובת המערער בענייננו, את עברו התעבורתי המכביד, הכולל הרשעות בעבירות חמורות, מה גם שהעבירות

שבפנינו בוצעו ע"י המערער עת שהיה תלוי ועומד נגדו הליך בבית משפט השלום לתעבורה בחדרה בתיק אחר, במסגרתו יוחסה למערער עבירה דומה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול, זאת כפי שעולה מטיעוני ב"כ המשיבה בפני מעיין בגיליון המרשם התעבורתי של המערער.

11. עם זאת, מנגד, יש לזקוף לטובת המערער את העובדה שמאז ביצוע העבירות חלפה תקופה משמעותית של יותר מארבע שנים, אשר במהלכה לא הורשע המערער בעבירות תעבורה כל שהן, דבר המלמד לכאורה כי המערער שינה בשנים האחרונות את אורחות חייו, כנטען ע"י בא כוחו. בנקודה זו אוסיף, כי המערער לא ריצה מעולם עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, ולפיכך ברי כי מאסר שכזה יפגע קשות במערער. עוד אוסיף, לטובת המערער, את נסיבותיו האישיות, כפי שהובאו לעיל ונטענו על ידי בא כוחו.

12. זאת ועוד, המערער הופנה על ידי בית משפט קמא לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות בעניינו וחוות הדעת הנ"ל, שנערכה ביום 23.11.15, מלמדת בדבר כשירות המערער לבצע עבודות שירות. אכן, חוות דעת המוגשת לבית משפט היא בגדר המלצה והסמכות להחליט בדבר ריצוי עונש המאסר בפועל בדרך של עבודות שירות מסורה באופן בלעדי לבית המשפט, אשר אינו כבול להמלצת הממונה על עבודות שירות (ראו, למשל, ע"פ 779/08 מוסלי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (1.4.09)). עם זאת, אין להתעלם מכך שבית משפט קמא לא הבהיר, בצד החלטתו מיום 20.7.15, המורה בדבר הגשת חוות דעת הממונה על עבודות שירות, כי אין בשליחת המערער לקבלת חוות הדעת הנ"ל כדי להביע את עמדתו של בית משפט קמא לעניין העונש.

לפיכך, ובצדק, נוצרה אצל המערער ציפייה לגיטימית לכך שיושת עליו בסופו של יום עונש של מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, זאת במידה שימצא מתאים לביצוע עבודות שירות (ראו בעניין זה: עפ"ג 43046-12-15 (מחוזי חיפה) גולדברג נ' מדינת ישראל, 24.1.16).

13. נוכח כל האמור לעיל, הנני בדעה כי מן הראוי לקבל את ערעורו של המערער לעניין העונש, באופן שייקבע כי עונש המאסר בפועל לתקופה של שישה חודשים ירוצה בדרך של עבודות שירות.

14. סיכומי של דבר, ונוכח האמור בחוות הדעת העדכנית של הממונה על עבודות שירות שהוגשה בתיק זה, הנני מקבלת כאמור את ערעורו של המערער ומורה כדלקמן:

המערער ירצה את המאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעת הממונה על עבודות שירות, היינו בכפר הנופש "על הים" - האגודה למען החייל בגבעת אולגה.

המערער יתייצב ביום 5/10/16 בשעה 8:00 לצורך קליטה והצבה, בתאריך תחילת עבודות השירות, ביחידת עבודות שירות, מפקדת צפון, בכתובת דרך הציונות 14 טבריה.

המערער מוזהר בזה, לבקשת הממונה על עבודות שירות, כי עסקינן בתנאי העסקה קפדניים במסגרת עבודות השירות, וכי הפרת תנאים אלה עלולה להוביל להפסקת עבודות השירות ולריצוי העונש במאסר של ממש, וכן כי נאסר עליו, כחלק מתנאי העסקתו, לשתות אלכוהול במהלך עבודות השירות או להגיע בגילופין לעבודה.

יתר רכיבי גזר הדין יישארו על כנם.

פסק הדין יומצא לממונה על עבודות שירות הן ע"י מזכירות ביהמ"ש והן ע"י ב"כ המערער.

ניתן היום, י"ב תמוז תשע"ו, 18 יולי 2016, במעמד המערער וב"כ הצדדים- ב"כ המערער, עו"ד מאמון וב"כ המשיבה- עו"ד טל עופר.